

Падай

Skryabin (Скрябін)

Любов сліпа, сліпий і той хто любить
На краю прірви усміхнений стоїш
Один лиш крок – вона тебе загубить
За руку візьме і з нею полетиш

Ти кудись вниз, у-у
Ти кудись вниз, у-у
Ти кудись вниз, у-у
Ти кудись вниз

Падай, падай, без пам'яті падай
Всьо що було лишилось позаду
Падай, падай, ніколи не згадуй
То що було далеко позаду

Любов, як ніч, яка тебе заблудить
Назад вернутись зовсім не спішиш
Любов, як сон – ніхто вже не розбудить
Закриєш очі і зразу полетиш

Ти кудись вниз, у-у
Ти кудись вниз, у-у
Ти кудись вниз, у-у
Ти кудись вниз

Падай, падай, без пам'яті падай
Всьо що було лишилось позаду
Падай, падай, ніколи не згадуй
То що було далеко позаду
Па-а-а-а-дай!
(Падай, падай, падай, падай, пада-да-дай)
Па-а-а-а-дай!
(Падай, падай, падай, падай, пада-да-дай)

Любов, як сніг – накриє, не почувеш
В холодний пух заковує серця
Любов, як дим, вдихни на повні груди
І якщо зможеш – не видихай

Падай, падай, без пам'яті падай
Всьо що було лишилось позаду
Падай, падай, ніколи не згадуй
То що було далеко позаду
Па-а-а-а-дай!

Па-а-а-а-дай!